

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

21 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Vladimir Timofti,
Judecători - Anatolie Țurcan, Nadejda Toma, Elena Cobzac, Victor Boico,

juducând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Vornic Alexandr xxxxx, născut la xxxx, originar și domiciliat în mun. xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 12.04.2017 – 17.05.2018;
Instanța de apel: 04.07.2018 – 22.01.2019;
Instanța de recurs: 20.09.2019 – 21.05.2020.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 17 mai 2018, Vornic Alexandr a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.217² Cod penal la 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita activitate în domeniul ce ține de circulația substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor acestora pe un termen de 4 ani.

În temeiul art.84 alin.(4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, a fost adăugată parțial la pedeapsa stabilită în prezenta cauză, pedeapsa neexecutată aplicată prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 13.03.2017, fiindu-i stabilită lui Vornic Alexandr pedeapsa definitivă de 1 (un) an 2 (două) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniu ce ține de circulația substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor acestora pe un termen de 5 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că inculpatul Vornic Alexandr, a comis circulația ilegală a precursorilor în scopul producerii sau prelucrării drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora în următoarele circumstanțe:

La data de 02 februarie 2017, în intervalul de timp cuprins între orele 15:55 min. și 17:18 min., fiind efectuată percheziția în cadrul urmăririi penale pe cauza penală nr.2017420080, la domiciliul cet. Vornic Alexandr, dislocat în municipiul Chișinău, str. xxxxx, au fost depistate și ridicate o seringă din masă plastică, albă-transparentă, cu volumul de 2 ml, o seringă din masă plastică, albă-transparentă, cu volumul de 5 ml, o seringă din masă plastică, albă-transparentă, cu volumul de 20 ml, un borcan din sticlă, cu capac de culoare verde, pe fundul căruia se afla un lichid transparent roșietic, un borcan din sticlă, plin cu soluție de culoare, lichidă, o sticlă transparentă, cu dop sur, pe fundul căreia se afla un praf de culoare închisă și o sticlă de culoare închisă, cu etichetă pe care scria „IOD-RNP”. Conform raportului de expertiză chimică nr.34/12/1- R- 1134 din 01 martie 2017, în substanța de culoare roșietică (0,26g), prezentată într-un flacon din sticlă transparentă, cu dop din cauciuc de culoare sură, s-au depistat ioni de fosfor roșu, care conform Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr.1088 din 05.10.2004, cu completării și modificările ulterioare, se atribuie la precursorii substanțelor narcotice și preparatelor psihotrope, aflate sub control pe teritoriul Republicii Moldova

Fapta constatată de prima instanță a fost calificată în baza art.217² Cod penal, conform indicilor calificativi circulația ilegală a precursorilor în scopul producerii sau prelucrării drogurilor, etnobotanicilor sau analogilor acestora.

3.Sentința primei instanțe a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Avocatul Doga Cristina în numele inculpatului Vornic Alexandr, prin care a solicitat casarea sentinței atacate, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Vornic Alexandr să fie achitat de sub învinuirea în baza art.217² Cod penal, din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii (f.d.127).

În susținerea apelului, avocatul a invocat că instanța de fond eronat a respins argumentele apărării, nu le-a supus unei analize detaliate, dar a susținut unilateral acuzarea, fără a combate cert poziția apărării, deși sarcina dată îi era imputabilă.

3.2 Avocatul Corceac Sorin în numele inculpatului Vornic Alexandr, prin care a solicitat casarea sentinței atacate, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru primă instanță, prin care Vornic Alexandr să fie achitat pe art.217² Cod penal, din motivul că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În susținerea cererii de apel suplimentară, avocatul a menționat că constatările instanței judecătorești se axează exclusiv pe inacțiunile inculpatului la momentul efectuării percheziției și audierii sale în calitate de bănuit și de învinuit, însă fără a supune unui examen declarațiile ulterioare, fără a le da apreciere și fără a studia elementele volitive ale inculpatului.

Instanța de fond a ajustat latura obiectivă a infracțiunii imputate apelantului la soluția adoptată, deoarece art.217² Cod penal prevede - producerea, prepararea, prelucrarea, experimentarea, procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea, înstrăinarea sau efectuarea oricăror alte operațiuni cu precursori în scopul producerii sau prelucrării drogurilor, etnobotanicilor sau analogii acestora. Prin urmare, pentru

întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate apelantului, acuzarea și instanța de fond care a adoptat o sentință de condamnare urma să dovedească anume - că substanțele invocate în rechizitoriu și sentință ca fiind depistate la domiciliul apelantului aveau scopul procedurii sau prelucrării drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora, aspect neglijat integral de prima instanță... însăși lipsa probelor ce ar dovedi că apelantul a dispus de posibilitatea tehnică și fizică de a utiliza substanțele vizate în scopul producerii sau prelucrării drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora, denotă neîntrunirea în cazul dat a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.217² Cod penal.

De asemenea, avocatul a menționat că în sentința contestată nu este examinat și elucidat aspectul referitor la elementul volitiv al apelantului ce ar dovedi existența scopului sus menționat al acestuia. Potrivit diagnozelor expuse în fișa medicală a bolnavului de ambulatoriu, A. Vornic suferă de tuberculoză pulmonară, hepatită cronică virală C, cardiopatie metabolică decompensată, pancreatită cronică, maladii ce necesită o îngrijire continuă și determină dezabilitatea de grad mediu. Din aceste considerente, consideră că instanța de fond eronat a respins argumentele invocate de apelant, nu le-a supus unei analize detaliate, însă a susținut unilateral acuzarea, fără a combate cert poziția apărării, deși sarcina dată îi era imputabilă, iar la determinarea pedepsei nu a ținut cont de toate circumstanțele relevante.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2019, au fost admise apelurile declarate de către avocații Doga Cristina și Gorceac Sorin în numele inculpatului, casată parțial sentința în partea stabilirii pedepsei penale, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru primă instanță, în partea respectivă, prin care Vornic Alexandr, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217² Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsa cu închisoare la 1 an, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere sau de a exercita activități în domeniul circulației legale a substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor acestora pe termen de 4 (patru) ani.

În conformitate cu prevederile art.84 alin.(4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, cu adăugarea parțială la pedeapsa aplicată a părții neexecutate din pedeapsa aplicată prin sentința Judecătoriai Chișinău, sediul Central din 13 martie 2017, lui Vornic Alexandr i-a fost aplicat definitiv 1 (unu) an și 2 (două) luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcție de răspundere sau de a exercita activități în domeniul circulației legale a substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor acestora pe termen de 5 (cinci) ani.

În baza art.90 alin.(1) Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare a fost suspendată pe un termen de 4 ani, cu obligarea să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent și să participe la programe probaționale.

4.1 În motivarea soluției sale, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Vornic Alexandr a săvârșit infracțiunea incriminată.

În același timp, cu referire la constatarea stării de drept, instanța de apel a menționat că Vornic Alexandr a comis infracțiunea imputată acestuia în baza art.217² Cod penal – *circulația ilegală a precursorilor în scopul producerii sau prelucrării drogurilor, etnobotanica sau analogilor acestora*.

Aceste împrejurări au fost constatate prin totalitatea de probe acumulate la cauza penală, care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, cum ar fi: declarațiile martorului Cîrlan Denis, procesul-verbal de percheziție din 02 februarie 2017, raportul de expertiză nr.34/12/1 -R-1134 din 01.03.2017.

Astfel, instanța de apel a notat că, la caz, soluția instanței de fond cu referire la vinovăția inculpatului, este pe deplin justificată, or, verificând din oficiu la acest capitol sentința pronunțată, instanța de apel a constatat că vina inculpatului Vornic Alexandr de comiterea infracțiunilor încriminate, a fost dovedită integral prin probele administrate și cercetate conform art.101 Cod procedură penală.

În continuare, instanța de apel a reținut, că apelanții au invocat în apelurile declarate motive similare ca în cererea de achitare a inculpatului și anume că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În acest sens, instanța de apel a menționat că starea de fapt și de drept stabilită prin sentință concordă cu probele administrate și apreciate de prima instanță. Sentința cuprinde elementele definiției condamnării prevăzute de art.394 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, astfel este descrisă fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, forma și gradul de vinovăție a inculpatului, motivele și consecințele infracțiunii săvârșite, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care sunt respinse argumentele părții apărării.

În contextul evaluării activității primei instanțe cu privire la aprecierea probelor administrate în cauză, nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor respective, instanța de apel a menționat că este solidară cu concluziile cuprinse în sentință, dat fiind că sunt motivate, sub aspectul că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate este dovedită prin probatoriul administrat și cercetat în cadrul procesului penal.

Instanța de apel a respins ca fiind nefondate argumentele invocate de apelanți, precum că inculpatul nu a avut scopul de a produce sau de prelucrare a drogurilor, etnobotanicilor sau analogilor acestora, deoarece potrivit procesului-verbal de percheziție din 02 februarie 2017, s-a constatat că la domiciliul inculpatului au fost depistate și ridicate următoarele bunuri:,, ... 4 seringi, care aveau urme de substanțe necunoscute, care se aflau în urnă, două cartele SIM de la compania Orange, o sticlă transparentă cu un capac de culoare surie, pe fundul căreia se afla o substanță tip praf de culoare închisă, o sticlută de culoare închisă care avea o etichetă cu inscripția IOD-RNP, o bucată de fir metalic îndoit, care jumătate era acoperit cu o bandă pentru izolare, două borcane de sticlă, în care se afla o substanță roșietică suspectă”.

Din concluziile raportului de expertiză nr.34/12/1 -R-1134 din 01 martie 2017 rezultă că: „... în conținutul substanței lichide de culoare galbenă, în volum de 22 ml, prezentată într-un borcan de sticlă, transparentă de capac metalic, precum și în seringă cu capacitate de 10 ml., ridicate la 02.02.2017 în timpul efectuării percheziției la domiciliu lui Vornic Alexandr, situat în mun. Chișinău. str. Titulescu 39, ap.51, sunt prezentate urme de metanfetamin, care se atribuie la categoria substanțelor psihotrope. Pe suprafața seringii polimerice, medicinale, de unică folosință, cu capacitatea de 02 ml., ridicată din același loc, au fost depistate urme de heroină, care se atribuie la categoria substanțelor narcotice. În substanța de culoare roșietică (0,26 grame), prezentată într-un flacon din sticlă transparentă, cu dop de cauciuc de culoare sură, depistat și ridicat în circumstanțele menționate mai sus, s-au depistat ioni de fosfor roșu, care se atribuie la precursorii substanțelor stupefiante. În conținutul lichidului (342,1) de culoare galbenă, prezentat în borcan de sticlă transparentă, în conținutul lichidul de culoare cafenie, prezentat într-un flacon de culoare cafenie, pe suprafața având inscripția IOD-RNP și pe suprafața celor 2 seringi polimerice cu capacitatea de 10 ml, depistate și ridicate în circumstanțele menționate mai sus, se conțin ioni de iod, care nu se atribuie la categoria substanțelor narcotice, psihotrope sau precursori. Pe suprafața seringii polimerice cu capacitatea de 5 ml, cu ac și capac, ridicată din același loc, amfetamină, metamfetamin și heroină nu s-au depistat.”

În ședința de judecată în primă instanță, cât și în instanța de apel, inculpatul a recunoscut că este consumator de droguri, iar potrivit sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Central din 13 martie 2017, Vornic Alexandr a fost condamnat în baza art.217² Cod penal cu închisoare la 1 an, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate pe termen de 4 ani în domeniul circulației precursorilor în scopul producerii sau prelucrării substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor și în temeiul art.90 Cod penal, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe termenul de probațiune de 1 an.

Prin urmare, este demonstrat cu certitudine că obiectele și bunurile ridicate în cadrul procesului-verbal de percheziție din 02 februarie 2017, au fost ținute cu scopul producerii sau prelucrării drogurilor, etnobotanicilor sau analogilor acestora.

Instanța de apel a menționat că, versiunea inculpatului nu are acoperire probatorie, fiind combătută complet prin împrejurările stabilite și probele administrate în cauză. Motivele invocate în apeluri, sub aspectul nevinovăției inculpatului, reprezintă opinia subiectivă a părții apărării.

Cu referire la motivele invocate în apelul suplimentar de către avocatul Corceac Sorin, referitor la pedeapsa aplicată inculpatului sub aspectul asprimii, instanța de apel a menționat că sunt întemeiate, or, la soluționarea chestiunii ce vizează pedeapsa prima instanță nu a acordat deplină eficiență art.art.7, 61, 75, 84 și 90 Cod penal, și nu a motivat stabilirea pedepsei cu închisoare, fără aplicarea art.90 Cod penal.

Astfel, instanța de apel a reținut că inculpatul a fost condamnat prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Central din 13 martie 2017, în baza art.217² Cod penal la 1 an închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită

activitate pe termen de 4 ani în domeniul circulației precursorilor în scopul producerii sau prelucrării substanțelor narcotice, psihotrope/ sau a analoagelor lor și în temeiul art.90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune de 1 an.

Instanța de apel a reținut că, există cazul unui concurs de infracțiuni, infracțiunea constatată prin sentință nominalizată este săvârșită înainte de pronunțarea sentinței în primă cauză, astfel, inculpatul Vornic Alexandr a săvârșit infracțiunea la 02 februarie 2017, adică până la sentința Judecătoria Chișinău, sediul Central din 13 martie 2017.

În cazul în care în primă cauză, inculpatul este pedepsit cu închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe termenul de probațiune, instanța de apel a considerat oportun aplicarea prevederile art.90 Cod penal și în prezenta cauză, de vreme ce infracțiunea constatată prin prezenta sentință este săvârșită înainte de pronunțarea sentinței în primă cauză. Or, prima instanță, contrar prevederilor art.394 alin.(2) pct.3) CPP, nu a motivat aplicarea pedepsei inculpatului cu referire la cazul concursului de infracțiuni, enunțat în speță.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că, în partea pedepsei, sentința atacată este lovită de nulitate, motiv pentru care s-a impus casarea parțială și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, în partea respectivă.

5. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, procurorul a declarat recurs ordinar, indicând temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea acesteia și menținerea sentinței Judecătoria Chișinău, sediul Central din 17 iulie 2018, fără modificări deoarece apelul a fost admis greșit.

În susținerea solicitării, procurorul a invocat că instanța de apel a ignorat prevederile art.75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a Cod penal și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale.

Circumstanțele comiterii infracțiuni și comportamentul inculpatului denotă că cel mai eficient mijloc de corectare a acestuia este pedeapsa cu închisoare, această concluzie derivând și din gravitatea faptei comise și de pericolul social al acesteia.

Raportând la aspectele de individualizare a pedepsei, reieșind din cerințele legislației penale referitor la aceasta, apreciind circumstanțele cauzei penale și a faptei imputate inculpatului, procurorul consideră oportună evaluarea juridică, socială a acțiunilor acestuia, sub aspectul prejudiciului cauzat relațiilor sociale ocrotite de legea penală, pentru încălcarea cărei a fost adus în fața instanței de judecată.

Astfel, recurentul invocă că instanța de fond cât și cea de apel nu au ținut cont de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de comportamentul inculpatului în momentul comiterii infracțiuni și după consumarea ei, de personalitatea lui, pronunțând hotărâri neîntemeiate.

A remarcat faptul că, instituția suspendării condiționate a pedepsei nu trebuie privită, ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială, care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

Ținând cont de cele expuse, precum și faptul că instanța de apel nu și-a motivat pe deplin concluzia de aplicare a prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal, aceasta greșit a conchis că corectarea inculpatului este posibilă fără a fi izolat de societate.

Prin urmare, recurentul susține că decizia adoptată în prezenta cauză penală, la motivarea stabilirii pedepsei, contravine prevederile art.394 alin.(2) pct.3) Cod de procedură penală, deoarece ea nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei mai ușoară și motivele de aplicare a pedepsei cu suspendare condiționată a executării ei.

6. Judecând recursul în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente:

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit dispoziției art.435 alin.(1) pct.2) lit. a) Cod de procedură penală instanță de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează total hotărârea atacată, menține hotărârea primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

Colegiul penal lărgit reține că, potrivit prevederilor art.414 alin.(5) Cod de procedură penală, instanță de apel se pronunță asupra tuturor motivelor din apel.

Potrivit prevederilor art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Procurorul recurent își exprimă dezacordul său cu pedeapsa stabilită inculpatului Vornic Alexandru de către instanță de apel, cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, care în opina acestuia a fost individualizată contrar prevederilor legale, or, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Din materialele cauzei, Colegiul penal lărgit constată că, prin sentință Vornic Alexandr a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.217² Cod penal la 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcție sau de a exercita o anumită activitate legată în domeniu ce ține de circulația substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor acestora pe un termen de 4 ani. În conformitate cu art.84 alin.(4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni a fost adăugată parțial la pedeapsa stabilită în prezenta cauză, pedeapsa neexecutată aplicată prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 13.03.2017 lui Vornic Alexandr i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 1 (un) an și 2 (două) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcție sau de a exercita activitate ce ține de circulația substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor acestora pe un termen de 5 ani.

Ulterior, instanța de apel, judecând apelurile declarate de apărători în numele inculpatului, a considerat că prima instanță greșit a individualizat pedeapsa și eronat a ajuns la concluzia privind executarea reală a pedepsei sub formă de închisoare.

Instanța de apel a casat parțial sentința în partea aplicării pedepsei, și cu aplicarea prevederilor art.84 alin.(4) Cod penal, inculpatului i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an și 2 (două) luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere sau de a exercita activități în domeniul circulației legale a substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor acestora pe termen de 5 (cinci) ani, totodată, ajungând la concluzia de a

suspenda condiționat executarea pedepsei închisorii, conform art.90 Cod penal, fixând termen de probațiune și obligându-l pe inculpat să nu-și schimbe locul domiciliului fără permisiunea organului competent și să participe la programe probaționale.

Colegiul penal lărgit, analizând decizia recurată, constată în partea descriptivă divergențe esențiale în motivarea soluției adoptate, astfel, în partea stabilirii pedepsei inculpatului, instanța de apel constată că „...*la soluționarea chestiunii ce vizează pedeapsa prima instanță nu a acordat deplină eficiență art.art.7, 61, 75, 84 și 90 Cod penal, și nu a motivat stabilirea pedepsei cu închisoare, fără aplicarea prevederilor art.90 Cod penal*”, apoi a indicat neclar că...*în cauză există un concurs de infracțiuni ...inculpatul a fost condamnat prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Central din 13 martie 2017, în baza art.217² Cod penal la 1 an închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita o anumită activitate pe termen de 4 ani în domeniul circulației precursorilor în scopul producerii sau prelucrării substanțelor narcotice, psihotrope/ sau a analoagelor lor și în temeiul art.90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționată pe un termen de probațiune de 1 an. În cazul în care în primă cauză, inculpatul este pedepsit cu închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe termenul de probațiune, instanța de apel a considerat oportun aplicarea prevederile art.90 Cod penal și în prezenta cauză, de vreme ce infracțiunea constatată prin prezenta sentință este săvârșită înainte de pronunțarea sentinței în primă cauză ”.*

În această ordine de idei, Colegiul lărgit consideră că soluția nominalizată nu este bazată pe circumstanțele reale ale cauzei sau, altfel spus, argumentele instanței de apel, precum că instanța de fond nu a dat o apreciere corespunzătoare prevederilor art.art.7, 61, 75, 84 și 90 Cod penal și nu a motivat stabilirea pedepsei cu închisoarea, fără aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, sunt vădit neîntemeiate, întrucât din partea descriptivă a sentinței rezultă că, instanța de fond a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, just apreciind că pedeapsa individualizată, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art.61 alin.(2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Analizând hotărârea judecătorească atacată sub aspectele menționate în recurs, în raport cu circumstanțele cauzei, în prezenta speță, Colegiul penal lărgit consideră că, soluția instanței de apel în latura stabilirii modului de executare a pedepsei este neîntemeiată, la adoptarea căreia nu s-a ținut cont în deplină măsură de norma art.75 Cod penal, ce prevede că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

În continuarea concluziilor sale, instanță de recurs relevă că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele stabilite de lege, de care sânt obligate să se conducă instanțele de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Instanțelor de judecată, legea penală le acordă o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării pedepsei penale, luând în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiuni săvârșite, persoana celui vinovat, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținând

cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Totodată, Colegiul penal lărgit menționează că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă, echitabilă, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana a fost condamnată, iar după caz, instanță este în drept de a aplica și prevederile Părții Generale a Codului penal, inclusiv și ale art.90 Cod penal, în cazul în care nu sunt careva impedimente.

Conform art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

Așadar, instanță de recurs notează că, aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnaților prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ei este un incident în viața acestora.

Totodată, Colegiul penal lărgit remarcă momentul că, în textul art.90 alin.(1) Cod penal, sintagma „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme.

Îndeplinirea condițiilor de lege, poate fi aplicată sau exclusă la orice etapă a procesului penal, pentru înlăturarea erorii admise la etapa anterioară. În cadrul instituției suspendării condiționate a executării pedepsei instanța, după ce realizează individualizarea pedepsei prin determinarea concretă a acesteia în baza criteriilor generale de individualizare, completează acest rezultat printr-un act de individualizare a executării pedepsei.

Suspendarea condiționată este o măsură de individualizare a executării pedepsei numită de către instanțele de judecată prin hotărâre de condamnare de a suspenda pe o perioadă anumită executarea pedepsei aplicate, dacă sunt îndeplinite anumite condiții.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art.90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiuni; circumstanțele cauzei și persoana infractorului; aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

La rândul său, Colegiul penal lărgit apreciază că, la individualizarea modului de executare a pedepsei penale stabilite inculpatului în prezenta speță, instanță de apel a pus accentul doar pe faptul că inculpatul a comis infracțiunea încriminată înainte de pronunțarea sentinței Judecătoriai Chișinău, sediul Central din 13.03.2017 și de faptul că prin sentința nominalizată i-a fost aplicată o pedeapsă cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, fără a învedera și alte criterii de individualizare a pedepsei penale, cum ar fi gravitatea infracțiunilor săvârșite în ansamblu, personalitatea inculpatului, comportamentul acestuia după comiterea infracțiunilor și influența pedepsei asupra corectării și reeducării vinovatului.

Astfel, instanță de recurs consideră că, instanța de apel neîntemeiat a conchis că împrejurările prezentei cauze penale, îndeosebi cele reținute de către această instanță, sunt suficiente pentru a aplica prevederile art.90 alin.(1) Cod penal.

Colegiul penal lărgit notează însă că, la individualizarea pedepsei, prima instanță a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, inculpatul a comis o infracțiune care se clasifică ca infracțiune ușoară; de persoana celui vinovat și anume că Vornic Alexandr nu se află la evidență sau psihiatru; se află la evidența medicului narcolog din 14.10.2003, cu diagnostic narcomanie (opiu); de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului; de circumstanțele cauzei legate de scopul și motivele faptei; de comportarea inculpatului în timpul și după consumarea infracțiunii, acesta nu a prezentat benevol obiectele deținute ilegal; de asemenea inculpatul după consumarea infracțiunii, a recunoscut vina, a conlucrat cu organele de urmărire penală, iar în cadrul judecării cauzei nu a recunoscut vina, dând declarații în instanță.

Reieșind din materialele cauzei, inculpatul are trecut penal (f.d.76), iar din sentința anexată la materialele cauzei, rezultă că acestuia anterior i-a fost numită pedeapsă privativă de libertate, inclusiv cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, însă acesta nu și-a făcut concluziile de rigoare și a săvârșit o infracțiune similară.

Respectiv, în asemenea situații pentru a fi atins scopul legii penale, urmează a se interveni mai prompt, cu aplicarea unei pedepse reale cu executare, pentru ca inculpatul, precum și alte persoane să-și facă concluziile de rigoare, pentru a nu fi admise pe viitor săvârșirea unor astfel de fapte prejudiciabile.

Având în vedere toate împrejurările cauzei, instanța de recurs consideră că, pedeapsa de 1 an 2 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, stabilită în sarcina inculpatului, precum și modalitatea de executare a acesteia, a fost individualizată corect de către prima instanță în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, iar aplicarea în privința persoanei vinovate a unor prevederi legale ce i-ar împlânzi executarea pedepsei, poate încuraja pe viitor săvârșirea altor infracțiuni.

În concluzie, Colegiul penal lărgit statuează că pedeapsa stabilită de către instanța de apel cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, suspendând condiționat inculpatului executarea pedepsei, nu este echitabilă, întrucât nu este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În consecință, Colegiul penal lărgit statuează că, pedeapsa individualizată de prima instanță, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art.61 alin.(2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Instanța de recurs, în temeiul celor enunțate mai sus, consideră că prima instanță a realizat o individualizare corectă a pedepsei, în corespundere cu prevederile art.7,

61, 75 Cod penal, fiind motivată și aplicată în limitele prevăzute de lege, hotărârea dată fiind legală și întemeiată.

În astfel de condiții, Colegiul penal lărgit conchide că, temeiurile la care se referă recurentul, sunt aplicabile din punct de vedere al prezentei erorilor de drept, fapt ce determină de a admite recursul declarat, casând decizia instanței de apel, cu menținerea sentinței primei instanțe, în cauza penală în privința lui Vornic Alexandr.

7. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, casează total decizia decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 ianuarie 2019 în cauza penală privind-l pe Vornic Alexandr xxxxx, cu menținerea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 17 mai 2018, prin care „*Vornic Alexandr xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.217² Cod penal la 1 (unu) an închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcție sau de a exercita o anumită activitate legată în domeniu ce ține de circulația substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor acestora pe un termen de 4 ani.*

În temeiul art.84 alin.(4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, s-a adăugat parțial la pedeapsa stabilită în prezenta cauză, pedeapsa neexecutată aplicată prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 13 martie 2017 și definitiv s-a stabilit pedeapsa de 1 (un) an 2 (două) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcție sau de a exercita o anumită activitate în domeniu ce ține de circulația substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor acestora pe un termen de 5 (cinci) ani”.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **17 iulie 2020.**

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

Elena Cobzac

Victor Boico